

ΙΕΡΑ
Αριθμ. Πρωτ. 1008

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Μυτιλήνη 13 - 12 - 2019

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ἐπί τῆ ἑορτῆ τῶν Χριστουγέννων

Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

ἐλέω καὶ χάριτι Θεοῦ
Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως
Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

Πρὸς
τὸν Ἱερόν Κλήρον
τὶς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καὶ τὸν εὐλογημένον λαὸν τῆς Ἐπαρχίας μας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

Χριστούγεννα σήμερα ἐορτάζουμε . Χριστούγεννα σήμερα πανηγυρίζουμε. Χριστούγεννα σήμερα μηνύει ὁ γλυκὺς καὶ χαρμόσυνος ἦχος ἀπὸ τὶς καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Τὸ θαυμαστὸ γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἐνθροπήσαντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ Πατρὸς , ἀναγγέλλουν οἱ ἄγγελοι στὴν ἀνθρωπότητα. Τὸν Σαρκωθέντα Χριστὸν προσκυνοῦν καὶ οἱ Ποιμένες. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ Ἀνατολῶν Μάγοι σὺν ταπεινὸ σπήλαιο τῆς Βηθλέεμ ὁδηγοῦνται ἀπὸ τὸν οὐράνιο ἀστέρα.

Χαίρεται ἡ Παναγία μας. Ἀγάλλεται ὁ Ἰωσήφ. Εὐφραίνεται ἡ Ἁγία Οἰκογένεια καὶ ὅλοι μας. Οἱ Προφητείες ἐπαληθεύονται. Οἱ αἰνιγματικές προτυπώσεις γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Μεσσία βρῖσκουν τὴν ἀπάντησή τους καὶ τὴν ἐρμηνεία τους σὺν Θεῷ Βρέφος. Ὁ κόσμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δίνει πλέον τὴ σκυτάλη τοῦ σχεδίου γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου στὴ ἐποχὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ὁ ἄνθρωπος πλασμένος " κατ' εἰκόνα " Θεοῦ δημιουργήθηκε γιὰ τὴν αἰωνιότητα, γιὰ τὴν ὄντως ζωὴ. Ἐκεῖ παραπέμει τὸ " καθ' ὁμοίωσιν ". Ὅσο λησμονεῖ αὐτὸν τὸν ὑψηλὸ στόχο, ἀκολουθώντας τὸν αὐτονομημένο καὶ φίλαυτο τρόπο τῆς ζωῆς του τόσο καὶ περισσότερο καθίσταται τραγικὴ ὕπαρξη, γιὰτί χωρὶς τῆ

Χάρη του Θεου, μακριά από το Θείο θέλημα, γυμνός από αγάπη, ταπεινός, μακροθυμία, συγχωρητικότητα και έλεος για τους ανθρώπους τότε τί άλλο εκτός από μια καθ' ολοκληρίαν πνευματική παράλυση μπορεί να σημαίνει αυτό, παραβλέποντας το ανεκτίμητο δώρο και το σωτήριο φάρμακο της Θείας Ενσαρκώσεως!

Δέν υπάρχει ποιο μεγάλο από το να γίνει ο Θεός άνθρωπος. Και ο Λόγος έγινε σάρκα άτρεπτα από το Άγιο Πνεύμα και την αγία Μαρία, την Αειπαρθένο και Θεοτόκο, και αναδεικνύεται μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων ο μόνος φιλόανθρωπος, αφού έγινε ή σύλληψή του στην άχραντη μήτρα της Παρθένου όχι από θέλημα ή από επιθυμία ή από συνάφεια με άνδρα ή από γέννηση ήδονική, αλλά από το Άγιο Πνεύμα και την πρώτη γέννηση του Αδάμ και γίνεται υπήκοος στον Πατέρα και στην δική μας ανθρώπινη φύση που πήρε από μας, για να θεραπεύσει την παρακοή μας και να γίνει για μας υπόδειγμα υπακοής, έξω από την οποία δέν μπορούμε να πετύχουμε τη σωτηρία. Μας λέγει ο άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Το μυστήριο της Θείας συγκαταβάσεως φανερώνει και αποκαλύπτει την άνευ όριων αγάπη του Αγίου Τριαδικού Θεού, για τον αμαρτωμένο και πληγωμένο από την άμαρτία άνθρωπο. Είναι ή θεραπευτική εκείνη άγωγή, που προσφέρει τη δυνατότητα της σωτηρίας και της λυτρώσεως του ανθρώπου από τη φθορά, το κακό και την άμαρτία. Η ζωή μας μόνο μέσα στο χώρο της Εκκλησίας είναι σε θέση να υπερβεί το θάνατο και πάντοτε ελευθέρως.

Διότι ο Τεχθεις Ήσους Χριστός μας έπλασε ελεύθερους. Σε κανέναν δέν επιβάλλει το θέλημά Του και κανέναν δέν εκβιάζει να Τόν ακολουθήσει, διότι τότε δέν θά είχε κανένα νόημα ή πίστη στο πρόσωπό Του. Άλλωστε ή πίστη και ή αγάπη στο Θεό είναι τά κατ' έξοχην γεγονότα ελευθερίας στη ζωή ενός ανθρώπου. Όμως, επειδή είμαστε κτιστά όντα και την ύπαρξη μας την οφείλουμε στο Άκτιστο Θεό, αν Τόν άγνοήσουμε είτε συνειδητά είτε άσυνειδητα, εισερχόμαστε σε σκοτεινά μονοπάτια και αδιάβατους και επικίνδυνους άτραπούς για την ψυχική μας υγεία, με αποτέλεσμα να άρρωσταίνει και το περιβάλλον που ζούμε και ή κοινωνία.

Ανταποκρινόμενοι, όμως, στην αγάπη Του ή σημερινή μεγάλη Λεσποτική έορτή μας δίνει τη δυνατότητα και πάλι να αναθερμάνουμε τις σχέσεις μας μαζί Του, να Τόν λατρεύσουμε, να Τόν δοξολογήσουμε στη Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία και να

κοινωνήσουμε τό Σώμα καί τό Αίμα Του μετά από σωστή εξομολόγηση καί μετάνοια, πού ὀφείλει φυσικά νά εἶναι διά βίου. Ἐτσι πρωτίστως ἀγαποῦμε τό Χριστό. Ἐτσι ἐνανθώμαστε μαζί Του.

Ἀδικοῦμε δέ τήν ὑπαρξή μας, ὅταν ἡ προετοιμασία αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἐστιάζεται μόνο στά υλικά πράγματα. Σοβαρό ἀτόπημα στήν ἐν Χριστῷ πορεία μας διαπράττουμε, ὅταν διοργανώνουμε ἢ συμμετέχουμε σέ δεξιώσεις, διασκεδάσεις καί δείπνα τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων, καταλύοντας ἔτσι τή νηστεία τῆς Ἐκκλησίας μας. Τήν ψυχή μας βλάπτουμε φοβερά, ὅταν δέν συμμετέχουμε στή θεία λειτουργία.

Ὡστόσο, ἡ ἀνταπόκριση στό γεγονός τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως συνεχίζεται καί μετά τή Θεία Λειτουργία. Ὅταν ἀγαπάμε ἀληθινά καί χωρίς ἰδιοτέλεια τοὺς ἀδελφούς μας, αὐτό ἀποτελεῖ " λειτουργία μετά τή Θεία Λειτουργία ". Ἡ ἀγάπη ὀφείλει νά εἶναι ὁ ἄξονας καί ὁ πυρήνας τῆς ζωῆς μας. Ζοῦμε γιά νά ἀγαπάμε. Ζοῦμε γιά νά δίνουμε. Ζοῦμε γιά νά θυσιαζόμαστε. Αὐτό μας διδάσκει ἡ Φάτνη. Αὐτό εἶναι ἡ Ἐκκλησία μας. Αὐτό συνιστᾷ τό ἦθος τῆς τῶν ἁγίων μας. Ὅλα ἐκεῖ καταξιώνονται.

Ὁ Θεός μας ἀγάπησε καί ἐνσαρκώθηκε. Ἐγίνε δούλος γιά μας. Ταπεινώθηκε καί σταυρώθηκε γιά τή σωτηρία μας. Εἶναι, λοιπόν, παράλογο ἐμεῖς νά στρέφουμε τά νῶτα μας στόν πλησίον μας, ὅποιος καί ἂν εἶναι αὐτός, σκεπτόμενοι μόνο τόν ἑαυτό μας. Πόσοι πονεμένοι, πόσοι ἀναγκεμένοι, πόσοι ἀσθενεῖς, πόσοι μοναχικοί, πόσοι πεινασμένοι, πόσοι γυμνοί, πόσοι ἀπελπισμένοι, πόσοι ἀδικημένοι, πόσες χήρες καί ὄρφανὰ ἔχουν τήν ἀνάγκη μας ὄχι μόνο αὐτές τίς ἁγίες ἡμέρες ἀλλά πάντοτε! Νά εἴμαστε σίγουροι ὅτι ἡ ὁποιαδήποτε προσφορά μας ἀπέναντι τοῦ στόν Ἴδιο τόν " ἐν φάτνη ἀνακλιθέντα " Χριστό μας ἀποβαίνει.

Εἶθε, λοιπόν, αὐτά τὰ Χριστούγεννα νά ἀποτελέσουν γιά ὅλους ἀκόμη μία εὐκαιρία καί ἀφορμή, προκειμένου νά ἀναλογιστοῦμε τί ἔκαμε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς καί πῶς ἐμεῖς ἀνταποκρινόμαστε στό μεγαλεῖο τῆς Θείας Ἐπισκέψεώς Του.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα.

Διαπύρος πρὸς τόν Ἐνανθρωπήσαντα Θεόν

αρχέτης ὅλων σας

Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μωταλήνης Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

